Una diada de pell de gallina

L'afició del Girona, ahir a Montilivi Foto: MANELL LLADÓ.

Més enllà del resultat, el primer partit entre el Girona i el Barça a primera divisió va ser una gran festa

L'arribada de Puigdemont a la llotja va desfermar l'afició gironina, que es va desfogar amb crits de "votarem" i "independència"

El primer partit entre el Girona i el Barça a primera divisió quedarà per a la història. Tant pel que fa a l'esdeveniment esportiu en si com, sobretot, per la gran diada festiva que es va viure ahir a Montilivi. Procés a banda, el nou derbi català va ser el tema de conversa principal durant la setmana a la ciutat gironina. "Amb qui aniràs, dissabte?", era una de les preguntes més escoltades en la típica tertúlia futbolística entre amics i familiars. I el dia va arribar i la gent es va mobilitzar molt abans que comencés el partit. Centenars d'aficionats es van concentrar als encontorns de Montilivi per esperar l'arribada en autocar dels dos equips, i fins i tot un valent es va atrevir a dur un altaveu de dimensions considerables per animar la vetllada. La rebuda als jugadors va ser breu però intensa, i es va traslladar immediatament al terreny de joc amb l'escalfament –el Barça va ser xiulat de forma tímida–, on els flaixos de les càmeres es podien veure a cada racó de l'estadi. Estelades –també giroestelades– i samarretes dels dos equips oferien una vistositat i una imatge molt potent a Montilivi, en el qual no cabia ni una agulla amb un ple absolut amb 13.305 espectadors. Quin goig que feia l'estadi. Llavors els decibels van pujar espectacularment quan es va anunciar la presència del president de la Generalitat, Carles Puigdemont, i va sonar l'himne d'Els segadors. Crits de "votarem" i d'"independència" van ressonar per tot l'estadi de forma contundent –moment de pell de gallina!–, abans que Montilivi es tenyís totalment de blanc i vermell quan va sonar l'himne del Girona, amb l'afició onejant les banderes repartides pel club.

El partit va començar i l'afició va continuar endollada, animant de valent i vibrant amb les primeres ocasions dels gironins. Del "Girona, Girona!" es va passar al primer gol del Barça, que va coincidir amb el minut 17 de partit i els corresponents crits a favor de la independència –ahir van ser pocs els que s'hi van manifestar en contra–. Llavors el duel va entrar en una fase amb poques oportunitats dels dos equips, la qual cosa no va impedir que els aficionats continuessin amb la seva festa a la graderia. I així es va arribar al descans, amb un 0-1 en el marcador i Montilivi gaudint de la gran cita.

Poc després de la represa el Barça va ampliar distàncies i va refredar temporalment els ànims de l'afició gironina, que encara conservava esperances de reacció. Tot i així el partit va continuar entretingut i la derrota tampoc semblava cap drama a Montilivi, atès que molts dels aficionats locals tenien el cor dividit en el partit d'ahir –també n'hi havia de cent per cent fidels al club blaugrana, alguns arribats de la capital catalana i també representats en diferents penyes barcelonistes–. Tot i la clatellada del segon gol el Girona no es donava per vençut i l'afició ho agraïa empenyent l'equip a intentar una proesa que semblava gairebé impossible. I així va ser, ja que el Barça no va donar cap possibilitat de reacció i fins i tot va ampliar distàncies amb el tercer gol. Els d'Ernesto Valverde es van emportar els tres punts –i Iniesta una gran ovació en ser substituït–, però per damunt de tot el que més es recordarà d'ahir és la festassa que es va viure a Montilivi, un primer cara a cara entre el Girona i el Barça a l'elit que esperem que es repeteixi cada any. Festa i reivindicació de país, no es pot demanar més en el primer tastet del nou derbi català.

Publicat a:
-L'Esportiu. Nacional 24-09-2017 Pàgina 12
-L'Esportiu. Comarques Gironines 24-09-2017 Pàgina 12

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1246183-una-diada-de-pell-de-gallina.html